

[Alfred Jensen.]

dan problemerne skal løses, og som vil være opmærksom på, om der vil komme stigning i arbejdsløsheden. Det kan være meget nyttigt, men de arbejdsløse har altid været meget bevægelige, og det vil de også være fremefter. De vil søge hen, hvor der er beskæftigelsesmuligheder. Se bare på, hvorledes medlemstallet i Dansk Arbejdsmands Forbund er sammensat; der er adskillige tusinde faglærte arbejdere, der under indtryk af arbejdsløsheden og beskæftigelsesmulighederne har skiftet erhverv. Det er ikke noget nyt. Hvis man bare kan anvise beskæftigelsesmuligheder, skal arbejdskraften nok flytte, og det drejer sig specielt om de arbejdere i de nordjyske kommuner, som er arbejdsledige, og som det ærede medlem hr. Peter Nielsen omtalte. Anvis dem beskæftigelsesmuligheder, så skal de nok vise sig at være så bevægelige, at de søger hen, hvor de kan få en ordentlig dagløn for en dags indsats.

Jeg ved ikke, om man har drøftet de problemer i udvalget, de er i alt fald ikke omtalt i betænkningen, og det er for mig et udtryk for, at det lægger man mindre vægt på. Man lægger ikke synderlig vægt på forholdene for dem, der er arbejdsløse i dag, og man lægger heller ikke overvældende vægt på de tusinder — det ærede medlem hr. H. C. Hansen var så venlig at sige hundredtusinder, jeg sagde nu tusinder — af arbejdsløse, som der vil komme efter disse foranstaltningers gennemførelse. Man omtaler blot problemet og siger, at man er opmærksom på det, og at foranstaltninger kan blive truffet. Men det var bedre, om man allerede nu traf foranstaltningerne i stedet for at fortsætte med gennem kreditbegrænsninger og deslige at øge arbejdsløsheden, for det er jo det man gør. Derfor giver jeg ikke meget for de udtalelser, der er faldet om forståelsen for og kærligheden til de arbejdsløse. Den må give sig helt anderledes udtryk, hvis den skal tages alvorligt. Man kan ikke bortforklare eller bortdiskutere de vanskeligheder, der er for de arbejdsløse, ved at kaste sig over det ærede medlem hr. Gregersen og sige, at han vil have flere hundredtusind kastet ud i arbejdsløshed. Jeg er ikke uenig med det ærede medlem hr. H. C. Hansen i de betragtninger, han gjorde gældende, men det afgørende her er dog ikke, hvilke ønsker det ærede medlem hr. Gregersen har, og hvilke virkninger hans politik ville få, hvis han havde magt, som han havde agt. Det afgørende er, hvad de, som har magten og bestemmelsesretten i

landet, vil gøre for at hjælpe de arbejdsløse. Det er det afgørende, og herom er der intet i betænkningen, og så må man tilgive mig, at jeg udlægger det på den måde, at man ønsker ikke at foretage sig noget som helst i denne situation. Herpå tyder også det cirkulære, som den tidligere regering udsendte angående besparelser i investeringen, når det gjaldt visse beskæftigelsesforanstaltninger.

Ministeren omtalte min fejltagelse ved vurderingen af provenuet af værnescatten. Jeg indrømmer, at jeg har mine oplysninger fra den betænkning, som ministeren, forstår jeg, har været så elskværdig at foranledige tilsendt mig i går. Jeg ser, at de tal, jeg havde, svarer til den trykte betænkning, jeg har fået i dag. Jeg er naturligvis taknemlig, fordi jeg får betænkningen så betids, at jeg kan læse den igennem, men det ville være nok så rart, om man så kunne stole på det materiale, man fik. I hvert fald kan man ikke bebrejde mig, at jeg holder mig til det materiale, der er tilsendt mig, og regner med, at de oplysninger, der er givet her, er korrekte. Når jeg har gjort mig skyldig i en fejltagelse her, er det ikke, fordi jeg ikke har benyttet den betænkning, jeg har fået, nej, så er det, fordi jeg har stølet på de tal, man har tilsendt mig, og er gået ud fra, at det var overflødigt for mig at bruge min tid, som iøvrigt er optaget, til at regne efter, om disse tal nu også var korrekte.

Jeg indser ikke, at man kan bebrejde mig noget på dette område. Jeg har brugt det materiale, som jeg og tingets øvrige medlemmer har fået stillet til rådighed, jeg for mit vedkommende for ikke et døgn siden — der skal gå endnu en time, inden jeg har haft det i hænde eet døgn. Jeg gør opmærksom på, at andre medlemmer ikke har fået materialet før på et meget senere tidspunkt, først efter klokken 12. Havde jeg først fået det på det tidspunkt, kunne vore ændringsforslag naturligvis ikke have været udarbejdet og indleveret til bureauet, så mødet som planlagt kunne tage sin begyndelse klokken 14; så måtte man have ventet til et senere tidspunkt.

Det forbavser mig ikke, at ministeren afviser vore ændringsforslag. Jeg er fuldstændig klar over, at hvis man ændrer tillægsindkomstskatten som af os foreslået, vil det modvirke de hensigter, som ministeren, regeringen og de samarbejdende partier har med denne foranstaltning. Det er vi fuldstændig klar over, og det er netop derfor vi stiller vore ændringsforslag, idet vi ikke ønsker, at pengene skal bruges til sådanne formål,